

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **Ing. A. K.**, bytem P., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 13.3.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.1.2013 č.j. *X o příspěvek na péči*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

V této věci bylo řízení u zdejšího soudu zahájeno dne 18.3.2013, kdy byla doručena včasná žaloba žalobkyně ze dne 13.3.2013, kterou k výzvě soudu doplnila podáním ze dne 24.4.2013 a připojila i kopii napadeného rozhodnutí. Žalobou se žalobkyně domáhala zrušení napadeného *rozhodnutí žalovaného ze dne 18.1.2013 č.j. X* a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení i náhrady nákladů řízení bez specifikace, neboť dle ní správní orgán nesprávně zastavil řízení o přiznání příspěvku na péči, když dne 9.1.2012 bylo o tento příspěvek požádáno pro dlouhodobě postiženou dceru M. K., nar. ..., a dosud o něm nebylo rozhodnuto. Žádost byla postoupena MPSV, i když v srpnu 2012 začala podnikat jako OSVČ (*osoba samostatně výdělečně činná*), což písemně úřadu oznámila a tím se Všeobecná zdravotní pojišťovna stala hlavní pojišťovnou, nikoli výpomocnou, již byla v době, kdy byla jako prvotní zdravotní pojišťovna německá AOK, neboť otec dcery je zaměstnancem zahraniční firmy v rámci EU, proto měla být žádost neprodleně vyřízena; místo toho došlo pouze ke změně skutečností v žádosti o výplatu dávky, ale „úřad“ opětovně požádal o vyplnění žádosti a vzhledem k tomu, že žalobkyně tento formulář vyplňovala už opakovaně a stejně nebylo o této žádosti rozhodnuto, považovala opakované žádosti o vyplňování stále stejného tiskopisu za nepřiměřenou šikanu ze strany úřadu a domnívala se, že písemné oznámení doporučeným dopisem o změně skutečností pro výplatu dávky je dostatečným podkladem pro zahájení řízení; navíc považovala jednání úřadu za nepřiměřeně byrokratické.

Dále uvedla, že se domnívá, že obsah žádosti je důležitější před formou žádosti a formální chyba v žádosti není důvodem pro neposkytnutí státní sociální dávky, dále mělo být na základě jejího oznámení o zahájení samostatné výdělečné činnosti řádně v šetření postupováno tak, jak je obvyklé, ihned po jejím oznámení, že došlo ke změně zdravotní pojišťovny, k místnímu šetření v rodině, ale k tomu došlo až na přelomu listopadu a prosince, nikoliv již v měsíci srpnu; navíc nepřiznat příspěvek na péči jen z toho důvodu, že matka, která žádost podává, nenapsala, že souhlasí s poskytováním pomoci, je absurdní. Žalobkyně namítala, že výrok rozhodnutí považuje za nezákonný, neboť je v rozporu se základní zásadou správního řízení vyjádřenou v § 2 odst. 3 správního řádu (*zákon č. 500/2004 Sb.*) a správní orgán měl postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), tudíž zamítnutím odvolání žalovaný nedbal základních zásad správního řízení, ale proti jejich duchu rozhodl čistě formalistickým způsobem, nedbaje materiálního duchu zákona, když rezignaci na pouhé formální ověřování nezaměnění „kolonek v žádosti“ je popřením lidského prvku v řízení a zásad správního řízení, což není možné považovat za zákonný postup.

Napadeným rozhodnutím ze dne 18.1.2013 č.j. X žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil napadené usnesení Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 4.12.2012, č.j. X, kterým bylo zastaveno řízení o přiznání příspěvku na péči s odůvodněním, že zasláná žádost žalobkyně o příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), doručená dne 8.10.2012 ÚP (*kontaktní pracoviště Horšovský Týn*) neměla předepsané náležitosti, proto byla vyzvána v souladu s § 21 odst. 2 písm. b) zákona, aby ve stanovené lhůtě odstranila nedostatky žádosti, když jí byla výzva doručena 2.11.2012, takže lhůta k osvědčení rozhodných skutečností končila dne 10.11.2012, ale v určené lhůtě žalobkyně neodstranila vady žádosti, vydal dne 4.12.2012 ÚP usnesení o zastavení řízení o přiznání příspěvku na základě žádosti ze dne 8.10.2012 pro Ing. A. K. v souladu se zákonem. Dále bylo uvedeno, že v odvolání zmiňované projednání žádosti ze dne 09.01.2012 o příspěvek pro dceru M. K., nar. ..., není předmětem tohoto odvolacího řízení. Závěrem odvolací orgán uvedl, že přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy v rozsahu námitek uvedených v odvolání a došel k závěru, že usnesení nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené usnesení potvrdil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 29.5.2013 navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost a kromě popisu skutkového stavu zdůraznil, že dle § 23 zákona se řízení o přiznání příspěvku zahajuje na základě písemné žádosti podané na tiskopisu předepsaném Ministerstvem práce a sociálních věcí; pokud není osoba schopna jednat samostatně a nemá zástupce, zahajuje se řízení o příspěvku z úřední moci. V předepsaném tiskopise byla jako žadatel o příspěvek uvedena žalobkyně, ale protože žádost o příspěvek ze dne 8.10.2012 nebyla úplná, byla žalobkyně ÚP písemně vyzvána dne 17.10.2012 k odstranění této vady, tj. vyplnění „oznámení o poskytovateli pomoci“ ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy a žalobkyni byl podrobně vysvětlen postup řízení v případě, že žádá o příspěvek pro dceru M. K.; byla i upozorněna, že je nutné osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek a pokud nebude splněna povinnost uložená výzvou, může být podle § 21 odst. 3 zákona příspěvek nepřiznán. Výzva byla doručena žalobkyni dne 2.11.2012, takže lhůta k osvědčení rozhodných skutečností skončila 10.11.2012. Vzhledem k tomu, že v určené lhůtě

žalobkyně neodstranila vady žádosti, vydal dne 4.12.2012 ÚP usnesení o zastavení řízení o přiznání příspěvku pro žalobkyni na základě žádosti ze dne 8.10.2012 v souladu se zákonem. K námitkám obsaženým v žalobě bylo uvedeno, že forma žádosti o příspěvek je předepsána a nejedná se o „zaměnění kolonek v žádosti“, když v žádosti není dcera M. K. vůbec uvedena, přičemž žalovaný postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ani nebylo bráněno žalobkyni v uplatňování jejích práv a oprávněných zájmů a v souladu se základní zásadou správního řízení zasahoval do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu, proto má za to, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s hmotným i procesním právem. Rovněž bylo uvedeno, že v odvolání zmiňované projednání žádosti ze dne 9.01.2012 o příspěvek pro dceru M. K. je samostatným řízením, které nebylo předmětem tohoto odvolacího řízení.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného ohledně průběhu řízení; *napadené rozhodnutí ze dne 18.1.2013* bylo žalobkyni doručeno dne 22.1.2013. Ve spisu mimo jiné jsou založeny následující písemnosti:

- * Písemné sdělení žalobkyně ze dne 15.8.2012 o změně zdravotní pojišťovny u ní a dcery M. od 8.8.2012 s tím, že předpokládá, že tato skutečnost má zásadní vliv na výplatu příspěvku na péči, o který žádala v lednu letošního roku.

- * Stejnopis písemnosti ÚP ze dne 21.8.2012, jímž bylo žalobkyni sděleno, že dne 9.1.2012 podala žádost o příspěvek na péči, která byla postoupena k dalšímu řízení MPSV z důvodu tzv. „evropského prvku“, a vzhledem ke změně zdravotní pojišťovny i u nezl. M. jí byla zaslána k vyplnění a následnému podání nová žádost o příspěvek, kterou je nutno podat do 31.8.2012; *dle připojené obálky byla zásilka oznámena Poštou Staňkov dne 24.8.2012, ale protože nebyla po úložnou dobu do 3.9.2012 žalobkyni vyzvednuta, byla dne 5.9.2012 doručena zpět ÚP a znovu byla písemnost vypravena dne 21.9.2012.*

- * Vyplněný tiskopis „Žádost o příspěvek na péči“ bez uvedení data podepsaný žalobkyní a doručený ÚP dne 8.10.2012, kde je připsáno: žádost podána v lednu 2012, došlo ke změně zdrav. poj. VIII./12; jako žadatel je uvedena žalobkyně a její údaje v jednotlivých kolonkách, nikoli nezl M. Tiskopis „Oznámení o poskytovateli pomoci“ není vůbec vyplněn a pouze je připsáno: vyplněno v lednu 2012, založeno ve spisu.

- * Výzva ÚP ze dne 17.10.2012 shora citovaná byla doručena žalobkyni dne 2.11.2012.

- * Usnesení ÚP ze dne 4.12.2012 o zastavení řízení o přiznání příspěvku na péči zahájené na základě žádosti podané dne 8.10.2012 (oprávněná osoba Ing. A. K., nar...) v souladu s § 66 správního řádu, které bylo doručeno žalobkyni dne 12.12.2012.

- * Odvolání žalobkyně ze dne 14.12.2012 podané k poštovní přepravě dne 17.12.2012, obsahující její nesouhlas s postupem úřadu, v němž vidí opakované úmyslné pochybení zamířené vůči jejich rodině a zdravotně postižené dceři M., když opakované žádosti o doplnění dalších, již jednou doložených údajů, jsou jenom způsobem, jak provádět šikanu ze strany úřadu, když žádost byla skutečně podána dne 9.1.2012, proto žádala o revizi postupu úřadu a výplatu příspěvku na dceru M., na který má ze zákona nárok.

Žalobkyně v podání ze dne 16.6.2013 po doručení vyjádření žalovaného uvedla, že nadále trvá na žalobě a také, že po podání opětovné žádosti je od června roku 2013 se zpětnou platností od listopadu 2012 poskytován příspěvek na nezl. M., která byla shledána lékařem jako dlouhodobě zdravotně postižená, proto se žaloba týká nepřiznání dávky od srpna do listopadu 2012 za 4 měsíce. Z vyjádření žalované je patrné, že prvoinstanční orgán byl dle

spisu srozuměn s tím, že se má v dané věci jednat o příspěvek na péči z důvodu zdravotního stavu dcery nezl. M. a za formálně "ne zcela správně" vyplnění žádosti je tedy postižena tím, že příspěvek na dceru nedostala po dobu čtvrt roku, přestože dcera po tuto dobu měla zdravotní ohodnocení dlouhodobě zdravotně postižená. Domnívá se, že byla nedostatečně poučena ohledně opravení žádosti o přiznání dávky, neboť až z odůvodnění zamítnutí návrhu jasně plynulo, v čem spočívala chyba, která v důsledku vedla k zamítnutí žádosti. Závěrem žalobkyně uvedla, že pokud bude ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání, náhradu nákladů řízení nepožaduje.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (tj. k datu 18.1.2013), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevíli s takovým postupem souhlas (žalobkyně výslovně a žalovaný konkludentně).

Podle § 66 odst. 1 písm. c) *správního řádu* řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování řízení.

Dle § 21 odst. 3 *zákona* platného ke dni 17.10.2012, tj. vyhotovení výzvy k doplnění požadovaných údajů, výplata příspěvku může být po předchozím písemném upozornění zastavena, příspěvek může být odňat nebo nepřiznán, jestliže žadatel o příspěvek, oprávněná osoba nebo jiný příjemce příspěvku nesplní některou povinnost uvedenou v odstavci 1 a 2.

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.1.2013. *Soud napadené usnesení žalované ze dne 18.1.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, když byly splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení ve smyslu § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.* S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že *žaloba žalobkyně ze dne 13.3.2013 není důvodná*, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem s jejími námitkami proti usnesení ÚP ze dne 4.12.2012 o zastavení řízení; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto *soud žalobu žalobkyně zamítl* ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (*výrok I. rozsudku*). Řízení o příspěvek bylo ÚP zastaveno z důvodu nečinnosti žalobkyně, která žádným způsobem nereagovala na výzvu ÚP ze dne 21.8.2012 opakovaně jí doručovanou, jejíž obsah byl natolik srozumitelný o tom, jakým způsobem má odstranit zjištěné vady, tj. vyplnění „Oznámení o poskytovateli pomoci“ ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy a rovněž byl podrobně vysvětlen postup řízení v případě, že žádá o

příspěvek pro dceru M., tudíž záleželo pouze na žalobkyni, jak bude dále ve věci postupováno a proč výzvě nevyhověla, je známo pouze jí. Podání další žádosti žalobkyně o příspěvek pro nezl. dceru M., který jí byl přiznán od listopadu 2012, jak uvedla sama žalobkyně, však nepochybně svědčí o tom, že pochopila, jak má postupovat k dosažení rozhodnutí o přiznání předmětného příspěvku pro nezl. Navíc předtím žalobkyně podala v lednu 2012 rovněž žádost o příspěvek pro nezl. M., která nevykazovala vady, proto je s podivem, že tak neučinila i v této projednávané věci a jako žadatele uvedla sebe a nikoli nezl. M.; rovněž je nepochybné, pokud je předpisem/zákonem stanoveno, že se řízení o přiznání příspěvku zahajuje na základě písemné žádosti podané na tiskopisu předepsaném MPSV (§ 23 zákona), je nezbytné tomuto požadavku vyhovět i přes přesvědčení žalobkyně, že písemné oznámení doporučeným dopisem o změně skutečností pro výplatu dávky je pro zahájení řízení dostatečným podkladem. Soud pouze poznamenává, že o žádosti o příspěvek pro nezl. M. podanou dne 9.1.2012 musí být rozhodnuto příslušným správním orgánem, pokud tak dosud nebylo učiněno, avšak projednávaná věc se týká toliko žádosti o příspěvek žadatele Ing. A. K., tj. žalobkyně, doručené ÚP dne 8.10.2012, přičemž o každé žádosti je vedeno samostatné řízení.

Soud sice zjistil, že napadené rozhodnutí žalovaného vykazuje určité vady, které však nedosahují takové intenzity, aby vedly ke zrušení tohoto rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost či nezákonnost, ač žalobkyně je přesvědčena o opaku. Žalovanému lze vytknout, že uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že dne 4.12.2012 dle § 7 zákona a v souladu s § 66 odstavce 1 písm. c) správního řádu rozhodl ÚP zastavit dne 4.12.2012 řízení o přiznání příspěvku zahájené na základě žádosti podané dne 8.10.2012, neboť účastník řízení ve stanovené lhůtě neodstranil nedostatky žádosti, ale v rozhodnutí ÚP je uveden pouze § 66 správního řádu, ačkoliv ten je dále členěn na dva odstavce, přičemž odstavec 1 je dále členěn na písmena a) až h), avšak tento nedostatek není důvodem ke zrušení rozhodnutí. Rovněž soud považuje za vhodné upozornit, že by žadatel o dávku v obdobném případě jako v této věci měl být vyzván správním orgánem podle § 21 odst. 2 písm. b) zákona (*na výzvu příslušné krajské pobočky ÚP osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek, jeho výši nebo výplatu, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy, neurčila-li krajská pobočka ÚP lhůtu delší*) a poučen o znění § 21 odst. 3 zákona, ale také poučen i dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu o tom, kdy může být řízení zastaveno, když ale v podstatě výsledek je stejný, ať se jedná o zamítnutí žádosti či o zastavení řízení, neboť takovýmto rozhodnutím není dávka žadateli přiznána. Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.

Ve věci žalobkyně neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty*

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. září 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně